

## En Acı Ölüm Umutsuzluktur

*" Denizde bir kum tanesi de olsa, umuttur umut. Yaşamaya sebep. Hiç bitmez istekleri insanoğlunun. Kendimizi bilir bilmez biran önce büyümeye can atarız. Böylece salmaya başlamış işte köklerimizi hayata. "Keşke hiç büyümeseydim" demeye başladığımız vakit, çaresizliğimi kabul eder ve devam ederiz yürümeye, büyümeye. "*

Ağır ağır, isteksizce. Kimi zaman bir el iter sırtımızdan usulca, koşar adım kimi zaman. Bağlanmak için bir umut ararız, yığınla buluruz. Önce iyi bir okul bitirmek isteriz, ardından iyi bir iş. Nice sevgiler gelir geçer hayatımın orta yerinden, kiminde acı çeker, kiminde çektiririz. Bir eksilip, bir çoğalırız. Kaybederiz bilmeden, hiç aklımızda yokken kazanırız. Böylece oturur benliğimiz, köklerimiz daha da derinlere iner. Umutsuz kaldığımız zamanlar da olur elbet. Hayat bu; her şey ne zaman hep çok güzel oldu ki. İsyen boşa; ne çocukluğumuz geri dönebilir, ne değiştirmeye yeter gücümüz geçmişti. Hep tutunacak bir dal buluruz, ya da dallarımızı onaracak birilerini.

Umutsuz kaldığımız vakit, öldük demektir.  
Yaşamaya sebep, seni seçtim. Umudumsun...

Kolu kanadı kırık kuşlar gibiyim şimdi. Bırak uçmaya, ayaklarımı yere basmaya yok mecalim. Uykusuz üç beş gecenin ardından iki kadeh içmiş gibiyim. Anlayacağın, bende mevsim hazan, hüznün soluyorum havadan. Köklerimden birkaçı sarsılmış, kopacak gibiyim yerimden. Ne kadar umutsuz kalsam da sensizliğimle, umut doluyum yine de işte. Hayat bu; her şey ne zaman hep çok güzel oldu ki. İsyen boşa; ne seni yar edebilirim kendime, ne dönebilirim artık gözlerimim sana değmediği yıllara. Tutunacak bir dalım var yine şükür ki, sesin çare olur yüreğime.

Umutsuz kaldığımız vakit, öldük demektir.  
Yaşamaya sebep, seni seçtim. Umudumsun...